

[Undervisningsministeren]

klare. Hvis man f.eks. sammenligner med HF-enkeltfag, som man jo kan tage, mens man modtager dagpenge, er det sådan, at HF-enkeltfag ikke henregnes til de kompetencegivende uddannelser, men derimod til de studieforberedende uddannelser, og den sondring har man altså lagt megen vægt på.

Jeg kan altså ikke komme videre med sagen i dag. Jeg forstår som sagt, at spørgeren stiller spørgsmålet, og jeg kan garantere for, at der er mange andre steder i uddannelsessektoren, hvor det ville synes oplagt set ud fra en isoleret betragtning at give lov til dette. Men når man så ser, hvor kraftige konsekvenser det kan få alle mulige andre steder, må man vige tilbage, og i hvert fald står hverken arbejdsministeren eller jeg over de regler, der gælder i dag, og som er fastsat i medfør af loven. Derfor kan vi ikke komme videre med sagen nu.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Må jeg spørge, om undervisningsministeren anser en lærer med to linjefag for mindre kompetent end en lærer med tre linjefag, som man jo har kunnet få på grund af den lovgivning, man har haft på seminarieområdet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes ikke rigtig, at det ændrer ved sagen. Jeg mener absolut, at en lærer med tre linjefag kan have lettere ved at få en ganske konkret stilling end en lærer med to linjefag, i hvert fald i den situation, at der søges om en lærer til to fag. Derfor er der altså et element af forbedring af kompetence i denne uddannelse, og der er ingen tvivl om, at den hidtidige praksis har været sådan, at man ikke har kunnet skaffe sig den form for forbedring af kompetence, mens man går på dagpenge.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg troede egentlig, at undervisningsministeren mente, at man skulle være så smidig som muligt i forhold til uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, så det må være endnu bedre, hvis man kan tilpasse sig de huller, der eventuelt kunne blive med hensyn til at optage lærere i folkeskolen. Så det må jo være en fordel, at man har så mange linjefag, at man kan indplaceres umiddelbart.

Hvad angår dette, om det er lettere eller sværere at få ansættelse, vil jeg stadig væk hævde, at det er sværere for en lærer, som har været arbejdsløs i en årrække, at få ansættelse end for en lærer, som har været i arbejde i en række år. Derfor mener jeg, at det er at modvirke den effekt, at man eventuelt kunne tage et linjefag. Der er tale om en ligestilling og ikke om en fortrinsret.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det kan der være meget rigtigt i, men det er jo et generelt og sørgeligt problem, at folk, mens de er arbejdsløse, undertiden ligefrem får forringet deres kompetence. Det er igen et generelt problem, som vi ikke kan bruge til generelt at lukke op for den vandtætte skodde, der er mellem dagpenge og uddannelsesstøtte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1162

4) Til *energiministeren* af:

Kalnæs (SF):

»Kan ministeren acceptere, at elselskabernes nærmest blokerer for anlæg af vindmølleparker ved dels kun at tilbyde det halve af den normale pris for vindkraftproduceret elektricitet og dels at forlange fuld effekttopkrævning trods vindmøllepark?«

Skriftlig begrundelse

Staten giver op til 50 pct.s tilskud til energiokonomiske enkeltprojekter. Det forekommer derfor ikke forståeligt, hvis det kan accepteres, at elværkerne bevidst kvæler alle initiativer ved at tilbyde så ringe vilkår, at det bliver umuligt at få startet disse projekter.

Problemet er omtalt i Information den 27. april 1983.

Det forekommer vigtigt, at offentligheden kender regeringens politik på dette område og dens syn på elselskabernes handle måde.

Kalnæs (SF):

Grunden til, at jeg har stillet spørgsmålet til energiministeren om elselskabernes holdning, er, at der i EP 81, energiplanen, er lagt op til, at der skal være en vis indsats for at